Յուդա առաքեալ եղբայր տեառն ասաց քարոզու-թեամբ կատարեցաւ, և գերեզման նորա պատուի ցարդ յեկեղեցւոջն Հայոց. յետ նահատակութեան նորա եկեալ եղբօրն հարազատի, այն է Սիմոնի կամ Շմաւոնի Կանանացւոյ և քարոզեալ, կատարեցաւ և ինքն յԲ-ռ-ռ-ն-ա կամ Ռ-ռ-ն, զոր ի Թիկանց Որ-միոյ ասեն վկայաբանք, և Թուի ի հիւսիսոյ նորին լինել, քանզի նշանակի յայնմ կողման գետակ մի Ռ-ռ-ղ անուն: Որմիա քաղաք հին է, այլ չկան ի նմա նշանաւոր հնութիւնք, բայց աշտարակ մի, և մզկիթ հին, և եկեղեցին Հայոց. նատի յՈրմի խան պարսիկ կուսակալ, ընդ որոյ ձեռամբ են 10 վիճակք և 700 գեղք: Բնակիչք քաղաքին 20,000 աւելի կամ պակաս, յորս ոչ սակաւ նեստորականք, Հրեայք և Հայք. և Ամերիկացի քարոզիչք հաստատեալ ունին վարժարան ի նմին: Վիճակն Որմոյ բարեբեր և բարգաւաճ է յոյժ. բերէ որիզ և բամբակ և ծխախոտ և խաղող ընտիր և միրգս. և ի լերինսն անձաւք ձեռագործք և հողաբլուրք և մնացուածք հին շինուածոց ոչ սակաւք. այլ և բերդք ի լեռնակողմանս: Քուրդք ունին զարևմտեան և զհարաւային կողմանս գաւառիս:

108. Հարաւային արևմտեան ծայր երկրին Որմիոյ կոչի ԻՐՇԻԷ կամ ՇԻՆՈՑ երկիր յարևմտից Բէվանարզայ, բնակեալ ի Զերզաւ տոհմէ Քրդաց, ի 40 գեղս, որոց գլխաւոր է ԻՐՇԻԷ քաղաքագեղ ի բարձու 4330', տամբք 200 կամ աւելի. յորում յԻ դարու նստէր եպիսկոպոս Ասորի, և ուխտատեղի է գերեզման նորա: Ի հարաւոյ մտից Իշնէի ընդ բարձրաբերձ լերինս որ սահման հատանեն ընդ օսմանեան Քրդաստան, իբր 5 ժամուք հեռի ի քաղաքէն են լեռանցք 9300' բարձր, և արձան սեպագիր Քէլի-Շէր կոչեցեալ, որ է Կապոյտ սիւն, կիսեզծ. այսպիսի արձան կայ և ի մտից նորին յայլում լերին Բէվանարզայ, և Թուի յԱսորեստանեայց կամ ի մերոյն Արամայ կանգնեալ, զի սահմանածայրք Հայոց և Մարաց էին լերինքն, և իջեւանն կամ գեօղ առ երի արձանին Հայէ անուն յԻշի յԺԳ դարու. ի հարաւոյ արձանին ամբառնայ Շէյխէլ լեառն 10500': Յորոց ելից ի հարաւոյ ծովուն Որմիոյ ցհարաւային սահմանս այժմեան Արարատականի և ընդ արևելս ցԹ-ռ-ռ գետ (որ Թափի ի ծովն յելից հարաւոյ) կան քրդաբնակ լեռնավայր վիճակքն ՍՕԼՏԸԶ, ԼԱՀԻՃԱՆ, ՍՕՈՒԲ կամ ՍՈՒՃ-ՊՈՒԼԱԲ, բնակեալք ի Միքբի, Պիլպաս, Մինտէհ, Բիրան, և յայլոց տոհմից Քրդաց. գտանին աւերակք և ի սոսին, և սեպագիր արձան մի ի Դաւլինֆէ առ ԹաւԹաւ գետով:

109. Զարմանալի ևս մնացուածք հնութեանց և աւերակք կան յարևելակողմն վիճակացս և մեծի գետոյն Ճաղադու որ յելից ԹաւԹաւայ մտանէ ի ծովն. յայմէ նորա կայ Սաֆի կամ Սիան-փալէ բերդաւան, առ որով աւերակք քարաշէն կամրջի և բերդի, որ ձեռակերտ Սասանեանց Թուի: Ի նմին կողման գետոյն բաղում ժամուք վերագոյն ի հիւսիսոյ կայ Քալաֆէր բերդաւան. իբր երկժամաւ հեռի յարևմտից հիւսիսոյ նորա յահեկէ գետոյն՝ գեօղն Էրմենի-պալաֆ, որ վկայէ անուամբն ցայս վայր ձգեալ զՀայ ձեռն և զբնակութիւն: Առ երի գետոյն ընդ մէջ Քաշավերայ և հարաւային ծայրից ծովուն Որմիոյ կայ Մերհէմենապա քաղաքաւան ի ՄԻՑԱՆՑԱՑ վիճակի. առ որով կան աւերակք, ձեռագործ անձաւք և քանդակք և սիւնք ի Շէյդանապա և Սաֆենա կոչեցեալ վայրս, յորս և արձանագիր մի նման պահլաւիկ տառից. և յելից հիւսիսոյ նոցա առ Լէյլան գեօղիւ մեծագոյն աւերակ քաղաքատեղւոյ Գալէի Պախդէ կոչեցեալ: Աւերակքս այսոքիկ համարին արդ յոմանց լինել առ ԳԱՆՁԱԿ կամ ԿԱԶԱ քաղաքաւ Արարատականի, որիշ ի Դավիթիժոյ. միւս ևս Գանձակ և քնաւիցն վերագոյն համարին աւերակքն Թախդի-Սիւլէյման կոչեցեալ այժմ առ ակամբք Ճաղադեգեայ, յարևելեան հարաւային եզր Արարատականի, և սա ինքն ԵՐԿՐՈՐԴՆ ԵԿԲԱՏԱՆ, որում տիրացաւ Տրդատ արքայ յարշաւելն ի Պարս. և անդ էր գլխաւոր և առաջին ատրուշանացն հրապաշտից, զոր Հերակլ կայսր 300 ամաք յետ Տրդատայ՝ աւերեաց ըստ մասին, և ընդ բաղում դարս մնացուածք նորին զարմանս արկանէին ուղևորաց բանասիրաց, որպէս և յամին 1837 Ռաուլինսոն Անգլիացի բանասէր հետաքնին եդիտ անդ պարիսպս քարաշէնս և ծով կամ աւազան մեծ ի միջի, և առ երի զտեղի ատրուշանին, այլոքք հանդերձ:

110. Ծովն՝ զորոյ զարևմտեան, զհարաւային և զհիւսիսային կողմանս տեղագրեցաք՝ ՈՐՄԻԱ կոչեցեալ ի հասարակի յանուն Որմի քաղաքի. Սպասպա և Մարդան ի Յունաց նախնեաց, և ի մերոյն՝ Ծովն Կապան կամ Ծովն Դավրիժա, և յարևելեայց յօտարաց Ծովն Հայոց (Տենիզ-Իրմենի-պան), ընդ մէջ Պարսկահայոց և Արարատականի ձգի ի հարաւոյ ընդ հիւսիս երկայնեալ իբրև 80 մղոն կամ աւելի, այլ ընդ լայնն իբրև 20-22 ևեթ. աղի է և դառնահամ և անձկնաբեր, և ոչ խորայատակ որպէս զՎանայն, այլ առ առաւելն 46' ևեթ, և ոչ շատ յուզի ի հողմոց. և բարձրութեամբն ևս նուազ, իբրև 4000' գոլով, աւելի կամ պակաս. սուղ ինչ ի միջոցն ի վայր է ի նմա կոյտ կղզեայ ուրեմն մեծագունից քան զծովուն Վանայ և պարեխից աւելի քան զլիսուն. ի միում յայնցանէ որ Թէլա կոչի և Գօյան ապաս՝ Հուլաղու խան Թաթարաց շինեաց բերդ և գանձատունս յԺԳ դարու, ըստ ոմանց անդ Թաղեցաւ:

Բ. ԱՏՐՊԱՏԱԿԱՆ ՆԱՀԱՆԳ

111. Արևելակողմն ծովուն Որմիոյ ցսահմանս կիլանայ առ Կաղբից ծովուն՝ է բուն նահանգն ԱՏՐՊԱՏԱԿԱՆ, ի հիւսիսոյ կողմանէ ձգեալ ցԳարատաղ և Մուղան գաւառս կամ ցԵրասխ գետ, և ի հարաւոյ ցԲիւրտիստան Պարսից և ցԻրագ-Աճէմ, այն ինքն է հին աշխարհն Մարաց կամ Մեծ Մարք. քանզի և Արարատական մասն համարէր նորին և փոքր կոչէր Մարք. այլ զի մերթ ընդ ձեռամբ նոցա և մերթ Հայոցս նուաճիւր, կամ կէս սորա և կէս նորա, վասն այն և կոչէր Արարատական Հայոց և Արարատական